

Datum sesije: 10.02.2018.

Laura, Andromeda i Artemis za pločom, Pierre, Joe, Ark, Possibility of Being, Chu, Niall, Mikey, Scottie, Noko the Wonderdog, The Lunar Module, Princess Leia

P: (Laura (L)) Koji je datum? Danas je 10. veljače 2018. godine. Ovdje je uobičajena ekipa. Zanima me da li će nam to treniranje mozga dati umne sposobnosti? Imam taj pasijans, znate. Radi se o staroj verziji za Windows XP, i kad pobediš, sve karte skakuću prema dnu ekrana. Mene to TAKO ispunjava. Postoje tri konfiguracije: s bijelim rubovima, sivim rubovima, ili s crnom na rubovima. Uglavnom, uvijek brojim koliko crnih ide prema dnu jer to je poput...

(Artemis) Opsesivno-kompulzivne igrice!

(L) Pa, ne, to je poput...

(Ark) Rijetke su.

(L) Da, crne su rijetke. Pa uvijek pokušavam predvidjeti koliko crnih će biti. I ponekad eksperimentiram pokušavajući povećati broj crnih, ali nikad nisam imala previše uspjeha. Pa, nakon moje druge sesije [neurofeedbackom](#), uspjela sam postići da crnih bude OSAM. Na 52 karte, prosječno ima nekih četiri crne. Obično je tako. Ja sam uspjela da ih bude osam, a jedan dan ih je bilo DEVET!

(Pierre) Znači, ako ih dobiješ deset, to je neosporan dokaz da imaš posebne umne sposobnosti?

(L) Mislim da je neosporan dokaz bio kad sam dobila osam! A igram tu blesavu igricu već godinama! U najmanju ruku otkad smo došli u Francusku prije 14 godina...

(Pierre) Možeš pitati Kasiopejce. Da li neurofeedback uzrokuje posebne umne sposobnosti?

(Joe) Naročito vezano za pasijans za Windows XP... [smijeh]

(L) Pa, ne znam... Možda samo odražava tvoje stanje uma?

(Pierre) Znači, kada si opuštena, dobijaš više crnih karata?

(L) Da. Pa... Halo? Ima li koga? Čavrljali smo.

O: Fioineae, Kasiopeja, genetsko kodiranje iz budućnosti.

P: (Artemis) Vi ćete nas kodirati ili tako nešto?

O: Blizu.

P: (Artemis) Znači, vi ste poput Scottieja ili Mikeyja iz budućnosti?

O: Blizu.

P: (L) Da li to znači da u našim genima postoje informacije koje se šalju nazad u prošlost iz budućnosti?

O: Da.

P: (L) Pa, to je dosta interesantno. Upravo pričam o tom neurofeedbacku, i kako sam primjetila neku vrstu učinka povratne veze (feedback u engl. izvorniku, op. prev.) kod igrice pasijansa na mom kompjuteru. Ne samo da sam uspjela uzrokovati određeni fenomen na kraju igrice, nego sam nakon druge sesije neurofeedbackom pobjeđivala u dvostruko više partija nego inače. Da li je to posljedica neurofeedbacka, da pojačavu tu vrstu umne sposobnosti?

O: Za neke, da.

P: (Artemis) Epski dobitak!

(Pierre) Dakle, to znači da trebaš neku vrstu vještina koje već postoje? Neki ljudi, čak i ako probaju neurofeedback, neće postići takve rezultate...

O: Da.

P: (Pierre) Dakle, što je kod Laure tako posebno da ima utjecaj na nasumične događaje poput boje karata?

O: Takva je rođena.

P: (Artemis) Možda je rođena s tim...

(Andromeda) A možda je to Maybelline!

O: Genetski talent za psihokinezu.

P: (Andromeda) Poput X-mana.

(Pierre) Znači, kažu da se radi o psihokinezi. Psihokineza nije ograničena na pasijans.

O: Da.

P: (Artemis) I bilo je zbilja čudnih situacija tijekom kojih sam tražila nešto u mojoj sobi, i otkrila bi da to držim u svojoj ruci, a znala sam da nisam to prije držala. To bi me začudilo, i mislim da je to možda povezano.

O: Radi se o genetskom kodiranju.

P: (L) Okej, kakva pitanja imamo?

(Pierre) I dalje ne razumijem to s kodiranjem... Već su to spomenuli kad smo pitali za tu igru s gravitacijom. Rekli su da su cure nesvjesno dekodirale, i sada pričamo o srodnoj temi: psihokinezi. I opet spominju kodiranje. Genetsko kodiranje... Postoji li... Što se kodira, a što dekodira?

(Artemis) Da li smo oblikovatelji kodova?

(Joe) Posljednji oblikovatelj kodova.

O: Kodovi se izražavaju kao valovi energije.

P: (Artemis) Mislim da je to kao u Matrixu kad vidi kod Matrixa i u stanju je djelovati na njega. Nešto poput toga.

(L) Znači, oni kažu da se izražavaju... Kodovi su informacije. Pohranjuju se kao informacije. Izražavaju se kao energija. Znači, ako je to slučaj, da li bi onda gravitacija bila poput ultimativnog koda ili ultimativne informacije, a elektromagnetizam izražavanje infomacija?

O: Da.

(Pierre) Znači, ako su kodovi uključeni u psihokinezi, i kodovi se izražavaju kao valovi energije, da li to znači da se u ovom svijetu psihokineza temelji na nekom energetsom fenomenu?

O: Da.

P: (Pierre) Pa, to mi je poprilično nejasno. Kada netko koristi psihokinezu, što se događa s energijom? Što karakterizira događaj koji nije vezan za psihokinezu? Da li je energija

komprimirana, distorzirana, uvrnuta...

(L) Šta ti to pričaš? Psihokineza u odnosu na događaj koji nije vezan za psihokinezu?

(Pierre) S udaljenosti pomaknem ovaj kristal. Postoji psihokineza između osobe i predmeta. U energetskom smislu, što se događa? To je moje pitanje.

O: Šalju se informacije.

P: (Pierre) Osoba šalje predmetu informacije – u energetskom obliku?

O: Da, poput telefonskog razgovora.

P: (Pierre) Elektromagnetska je, i onda...

(L) Dekodira se. Dakle, sljedeće pitanje?

(Artemis) Pierre je i dalje znatiželjan... [smijeh] Znači, ta informacija koja se šalje, to je u suštini poput svjetlosti koja se šalje, je li?

O: Blizu.

P: (Chu) Vezano za knjigu „Iscjelivanje trauma odrastanja“ (“Healing Developmental Trauma” u engl. izvorniku, op. prev.)... Pričali smo o njoj ranije, i manje-više čini se da svi imaju nekakav problem povezivanja bez obzira na stil preživljavanja koji su razvili. Jedna mogućnost je da je ljudima to potrebno kao dio „životnog plana“ u ovoj stvarnosti tako da pate i onda uče na brži način, recimo. I/ili druga mogućnost je da postoji neka vrsta uplitanja od strane OPS-a 4. denziteta kako bi se stvorilo više patnje?

O: Zašto ne oboje u nekim slučajevima? I nemojte zaboraviti utjecaj „prošlih života“.

P: (L) Nešto što sam primjetila vezano za ovih posljednjih nekoliko knjiga na kojima sam završila sljedeći svoje instinkte... To je bilo poput praćenja tragova. Završila sam s tim Samenowom, i onda s knjigom o traumama odrastanja. Čini se da su ta dva pristupa, koja se manje-više fokusiraju na uvođenje promjena u sadašnjosti i ne toliko na fokusiranje na to što ne valja, vjerojatno najpraktičnije primjene onoga što nazivali Radom – poput toga kod Gurdjieffa – od svega s čim smo se dosad susreli. Kao da smo redali knjigu za knjigom, i svaka bi dodala nešto našem razumijevanju. Ali ova je to svela na tako jednostavnu, praktičnu razinu da to gotovo nitko ne može previditi. Osjećam da će nešto jako važno proizići iz konkretno ovoga malog eksperimenta kojeg provodimo.

O: Doista. Svi iz vaše grupe bi trebali pročitati te knjige kako bi pokrenuli neophodne procese za postizanje sposobnosti primanja. Oni koji su dosad bili blokirani će ovdje naći deblokiranje ako su u stanju primiti.

P: (L) Znači, sugerirate da oni koji to pročitaju i u stanju su shvatiti... Vidjeli smo kako se to

dogaća! Ljudi to čitaju i ZBILJA shvaćaju. Neki, koji nisu zbilja shvaćali što to znači kada kažeš da tvoj vlastiti um može biti tvoj neprijatelj, napokon shvaćaju kada uče o pogrešnom razmišljanju, da emocije slijede misli, i tako dalje. Mislim da je također istina da emocije mogu stvoriti misli, ali možeš kontrolirati svoje emocije pomoću svojih misli.

(Pierre) Neki članovi to shvate cijelim svojim bićem. Duboko osjećaju, i ne radi se samo o intelektualnoj vježbi.

(L) Da. Pa, Jonathan Haidt opisuje sustav uma i tijela kao jahača na slonu. Emocije predstavljaju slona, a svjesni um je jahač. Oslikava to prilično mračno, kao da nijedan jahač ne može nikada kontrolirati slona. Ali ako slijediš metode Samenowa i Rada, zajedno sa stoičkom metodom pavlina, kako bi izašao na kraj sa svojim slonom, zapravo možda možeš razviti svog jahača do točke u kojoj je on veći i jači. Možda mu možeš dati neka sredstva s kojima može kontrolirati tog slona. Da li je to zapravo tako?

O: Da.

P: (L) Knjiga o traumama odrastanja govori o tome kako moraš imati znanja o tome što se događa. To je širi pristup. Moraš biti upoznat sa svojim stilom preživljavanja i svojim krivim razmišljanjem kako bi bio na oprezu. Istovremeno, ljudi koji se već dugo prepuštaju tom krivom razmišljanju, ili oni koji su razvili pogrešno razmišljanje kao reakciju na konkretne situacije tijekom odrastanja, također imaju slona koji je donekle napet na način koji je ćudljiv i ne reagira na upute i smjernice. Otuda potječe uži pristup. Činilo mi se da je neurofeedback vjerojatno najefikasniji način jer pomaže smiriti um kako bi jahač slona dobio priliku rasti i razvijati se.

(Pierre) Da, i ako sam dobro shvatio, neurofeedback sprečava taj pomak prema suosjećajnom načinu razmišljanja u kojem slon ima svu moć; jednom kad pređeš na suosjećajni način razmišljanja, to se ne da kontrolirati.

(L) Da, amigdala preuzme kontrolu.

O: Dobra analogija.

P: (L) Mislite na jahača i slona?

O: Da.

P: (L) Okej. Je li za nas moguće razviti vještinu našeg jahača i dati mu sredstva kako bi lakše kontrolirao slona? Da li je to moguće?

O: Da.

P: (L) Haidt to tako mračno opisuje... Kao da NIKAD nećeš biti u stanju kontrolirati tog slona.

(Pierre) Pa, nije sve crno ili bijelo. Kaže da ga možeš pogurnuti mrvicu 'vamo i mrvicu tamo.

(L) Okej, što još?

(Mikey) Moje pitanje ide u tom smjeru. U jednoj od sesija iz 1994. godine, Kasiopejci su rekli da je moguće imati isključivo pozitivne emocije ako osoba to odabere. I onda su uveli vezu s centrom u mozgu specijaliziranom za vjerovanja. Htio bih znati je li korisno razvijati centar u mozgu specijaliziran za vjerovanje, jer su također rekli da se najjača sposobnost za mijenjanje naše tjelesnosti i stvarnosti krije u centru mozga specijaliziranom za vjerovanja. To zvuči kao nešto interesantno. Da li je to nešto na čemu bi trebali poraditi? I kako to izvesti? Je li vjerovanje nešto što je istinito, ili nešto što je iluzija?

(L) Nije li Joe pitao nešto slično u prethodnoj sesiji?

(Joe) Moraš se riješiti svih svojih uvjerenja i onda možeš mijenjati stvarnost, ako nemaš nikakva ograničavajuća uvjerenja. Moraš biti u potpunosti otvoren, i onda možda možeš čitati iz informacijskog polja ili tako nešto. I onda bi možda bio u stanju promijeniti nešto.

(L) To je kao da se rješavaš očekivanja i pretpostavki o tome kako će se stvari odvijati.

(Joe) Jer ograničavaju, i nemaš cjelokupnu sliku. To tako ne funkcionira. Ljudi misle da mogu mijenjati stvarnost, recimo, tako da svjetlosno biće dolazi iz mog uma, i tako mogu promijeniti što god želim. Ali čini se da se prije radi o dvosmjernom procesu tijekom kojeg se baviš nečim drugim. Moraš se uskladiti s nečim što već postoji, što je objektivno stvarno, kako bi manifestirao taj potencijal za promjenu. Nije kao da ti može pasti bilo što na pamet i to će se ostvariti. Je li tako?

O: Da.

P: (L) Pa, rekli su da se sposobnost za mijenjanje stvarnosti krije u centru uma specijaliziranog za vjerovanja. Ali onda su također spomenuli nešto vezano za emocije. Emocije koje ograničavaju, i onda emocije koje potpomažu napretku... Znači, možda uvjerenje koje osoba treba njegovati – ako ikoje – jest uvjerenje u neograničene mogućnosti i također u dobronamjernost svemira i procesa. Možda je to to?

O: Da, da, da!

P: (Joe) Jedna druga fraza je bila da ono što moraš biti u stanju napraviti kako bi prešao u 4. denzitet, jest razmišljati u potpunosti u neograničenim okvirima. To ne znači da moraš biti u stanju razmišljati o svemu što postoji, ali...

(L) Moraš biti otvoren.

(Joe) Tako je, bez očekivanja. To znači riješiti se svojih strogih uvjerenja.

(L) I mislim da se, smiješno mi je to, vraćamo na tu knjigu o „Iscjelivanju trauma odrastanja“. Jedan od problem ranih trauma jest da djeca počnu vjerovati da svemir nije sigurno mjesto ili je zastrašujuć. Steknu krive predodžbe koje vode ka krivom razmišljanju. To je nešto što se

dogodi prije no što počnu pričati...

(Pierre) I jako ograničava.

(L) I to je nešto što neurofeedback vjerojatno može lakše riješiti nego bilo što drugo jer to su stvari koje proizvode određene moždane valove koji su postojani kroz vrijeme. Ne postoji neki drugi način da se do njih dopre jer ne možeš se PRIČANJEM pozabaviti s nečim što se dogodilo prije nego što si počeo pričati! Možeš probati s nekom vrstom tjelesne terapije i provesti godine kod psihologa, ali čemu to kad možeš tome pristupiti izravno i promijeniti moždane valove? I ako promijeniš moždane valove, mozak će se promijeniti. Je l' tako?

O:Da, da, da!

P: (Mikey) Znači, trik je u tome da se riješiš negativnih uvjerenja, i onda nađeš pozitivna uvjerenja, i sve bi trebalo ispasti dobro, je l' tako?

(Artemis) Ne.

(Joe) Ne, ne pozitivna uvjerenja.

(Andromeda) Uvjerenja ograničavaju.

(Joe) Bilo koje nepromjenjivo, tvrdokorno uvjerenje. Sjetite se samo koje smo sve knjige pročitali. Nije kao da prikupljamo informacije, nego umjesto toga otkrivamo da su pogrešne sve ste stvari koje smo mislili da znamo. Samo informacije u tim knjigama koje čitaš daju širu perspektivu i nadomještaju uvjerenja koja više ograničavaju. Ali to i dalje nije cijela istina. Bez obzira koliko knjiga pročitala, nikad ne možeš reći, „Sigurna sam u to!“. Dakle, poanta procesa učenja je u odbacivanju stvari koje su vezane za ograničavajuća uvjerenja.

(Pierre) Ono što shvaćam iz ove rasprave jest da su zdrava uvjerenja ona koja ne postavljaju ograničenja, nego...

(L) Zašto vjerovati u bilo što?

(Pierre) Da, uvjerenja po prirodi stvari OGRANIČAVAJU. Ako ne vjeruješ u to, onda vjeruješ u ono. Pa, pretpostavljam da uvjerenja koja nemaju ograničenja na neki način nadilaze sam pojam uvjerenja. Nadmašuju uvjerenja.

O: Postanite poput male djece...

P: (Artemis) Radoznali, ali bez predrasuda ili uvjerenja.

(L) I pustolovnog duha, otvoreni prema iskustvima, i neoblikovani s bilo kakvim uvjerenjem. I nadati se da se radi o malom djetetu koje nije istraumatizirano odrastanjem! [smijeh]

(Chu) Mislim da se to svodi na to što piše u knjigama, zbilja, a to je da ako živiš u trenutku,

prestaneš gajiti pogrešna uvjerenja. Umjesto da živiš u prošlosti, nalaziš se u stanju u kojem si iznova znatiželjan. Znači, radi se o pozitivnoj emociji na kraju krajeva, ali ne o pozitivnim emocijama kako ih inače shvaćamo, sa svim željnim razmišljanjima koja ih prate.

(Andromeda) Tako je.

(Chu) To je kao, ajmo živjeti život kao da se radi o eksperimentu, i...

(L) Kao, "Biti će interesantno vidjeti što će se sljedeće dogoditi..."

(Andromeda) Ali i dalje imaš sposobnost osjećanja negativnih emocija kao reakcije na nešto što se dogodi. Što bi bilo prikladno.

(Pierre) Masa slučajeva sa psihokinezom ili paranormalnim događajima obuhvaća djecu. I djeca, u odnosu na odrasle, imaju manje tih uvjerenja koja ograničavaju. Stoga, mogu se povezati i iskusiti širi raspon događaja.

(Artemis) Znači, u suštini, neurofeedback, plus čitanje, će pomoći ljudima da povećaju svoju sposobnost primanja...

(L) Ako primjene to što čitaju...

(Artemis) ...to će im pomoći da postanu vodovi za pozitivne sile u svemiru.

O: Da.

P: (L) Pa, bila sam jednostavno podosta zapanjena sa svojom malenom kompjuterskom kartaroškom igricom. Smiješno je to što sam se poigrala s njom. Ako sam ju PROBALA kontrolirati, blokirala bi.

(Pierre) Dakle, kakvo je bilo tvoje stanje uma?

(L) Jednostavno otvoren i promatra, kao, „Pa, koliko će ih biti?“

(Pierre) Ali postojao je interes.

(L) Postojala je pažnja, interes, znatiželja, i jednostavno...

(Chu) Poput djeteta.

(Pierre) Da li si željela više crnih karata?

(L) Željela sam više crnih karata, da.

(Pierre) Znači, postojala je namjera. Ali ne na silu.

(L) Ne. Bilo je jednostavno, „Sviđaju mi se crne! Koliko će ih biti?? Koliko?“

(Joe) To je dobro jer ne postoji način na koji možeš odlučiti kako će se dogoditi. Ne znaš kako kompjuter odabire. Ali kod drugih stvari, misliš da znaš kako bi se nešto trebalo odviti, i pokušavaš na to izravno utjecati, kao, „biti će OVAKO...“ Ali proces unutar kompjutera, jednostavno se dogodi. Znači, preostaje ti samo manifestacija toga što će se preokrenuti na ovaj ili onaj način, ili će biti ova boja ili neka druga. Lakše je to postići s takvim stvarima, nego što je sa stvarima kod kojih znaš kako funkcioniraju ili kako se trebaju odviti.

(Andromeda) Ili imaš uvjerenje o tome kako bi TREBALO biti...

(L) Tu se masa ljudi zablokira. Odluče kako bi nešto trebalo biti.

(Pierre) Radi se o pogrešnim uvjerenjima. Masa ljudi smatra da je nasumce ono što kompjuter generira.

(L) Mislim da su kompjuteri jako osjetljivi na izvanosjetilnu i mentalnu energiju.

(Pierre) Radi se o elektricitetu.

(Ark) Ja imam pitanje vezano za psihokinezu. Dakle, sljedeći eksperiment je proveden: kompjuter je nalik tome generirao nasumične brojeve. Simulirao je bacanje novčića. Nula ili jedinica. Dakle, generirao je to, i to je zabilježeno na vrpici. Kada je bila, recimo, nula, to je zabilježeno kao zvuk u lijevom uhu, a ako je bila jedinica, zabilježeno je kao zvuk u desnom uhu. Dakle, da se poslušati. Dakle, kompjuter je to generirao, i snimio te zvukove. Postojale su dvije vrpce. Jedna kopija je snimljena na osnovu prve vrpce, pa su postojale dvije vrpce. Onda, nekoliko dana kasnije, jedna od tih vrpica je dana nekome, i ta osoba je trebala poslušati vrpicu i trebala poželjeti više zvukova, recimo, u desnom uhu. I bilo je uspješno! Ali vrpce su snimljene DANIMA prije!

(Pierre) Psihokineza u prošlost?

(Ark) Da, psihokineza u prošlost. Da li je moguća?

O: Da.

P: (L) Znači, ne postoji vrijeme.

(Ark) Nema vremena? Za pitanja? [smijeh]

(L) Ne, psihokineza u prošlost prekršuje vrijeme ili tako nešto.

(Ark) Da. Znači, postoji teorija koja opisuje valne funkcije. Znači, sve mogućnosti su otvorene dok svijest ne odluči kolabirati val na način na koji je. Znači, dok osoba nije išla poslušati zvukove, još nisu bili snimljeni – čak i ako su navodno već bili snimljeni. Još uvijek su postojale mogućnosti da budu snimljene na ovaj ili onaj način. I ta osoba kolabira mogućnosti na jedan

način. Da li je to približan način?

O: Bingo! Je li mačka živa ili mrtva?

P: (Joe) U tom eksperimentu, nasumični brojevi su generirali šumove na vrpici bez da ju je itko slušao, je li tako?

(Ark) Da. Nitko nije slušao.

(L) Dakle, što ćemo napraviti ako nešto slično postane faktor s našim neurofeedbackom?

(Artemis) Već jest!!

O: Pripazite na brojne anomalije!

P: (L) Okej. Sljedeće pitanje?

(Pierre) Vezano za InfraBed, koji je najbolji pristup u smislu trajanja sesija i frekvencije sesija?

O: Jedan do dva puta tjedno. 25 do 40 minuta po sesiji.

P: (Pierre) Drugo pitanje: davnih dana u staroj sesiji ste spomenuli da je nacistička Njemačka bila proba. Sljedeći put, tko će igrati ulogu nacista, a tko će igrati ulogu židova?

O: To je dosada trebalo biti očigledno. Cilj, kako smo rekli, je bio/jest eliminirati prave Semite iz genetskog fonda.

P: (L) Pa... Moje pitanje – i nisam sigurna da sam ikad to pitala na tako izravan način, ili da li je ikada na njega dan odgovor – jest: što je Semit?

O: Genetski tip iz centralne Azije formiran iz dvije glavne linije.

P: (Chu) Koje linije?

O: Kantekijanci i Homo sapiensi.

P: (Artemis) Nisu li rekli da su Kantekijanci ti koji su najviše napunjeni sa svjetlošću i imaju u sebi super jake energije?

O: Da.

P: (Artemis) Pa se žele riješiti super jakih energija?

O: Da.

P: (Artemis) Zlo!

(L) Okej, sljedeće pitanje?

(Artemis) Da li smo mi Semiti?

O: Da.

P: (Pierre) Znači, mi ćemo biti židovi?

(Artemis) Hoćemo.

(Joe) Nitko od nas nema DNA koji potječe iz centralne Azije, je li?

(L) Mislim da svi mi naposljetku dolazimo iz centralne Azije.

(Joe) Ne prema našim DNA rezultatima...

(L) Aha! Ako uzmeš u obzir sve naše mitohondrije i sve to skupa, uvijek tamo završiš. Okej, sljedeće pitanje?

(Artemis) Okej, ja imam jedno čudno. Ima li ljudi koji žive na Zemlji a da nisu rođeni na Zemlji?

O: Ovisi o tome kako definiraš „rođeni“.

P: (Artemis) Teta te ima u svom stomaku... Da li vama trebam objašnjavati kako to funkcionira? [smijeh] Okej, da li, recimo, misle na ljude koji su možda bili eksperimenti i koji su se rodili na druge načine?

O: Da.

P: (Artemis) Postoje ljudi na Zemlji koji su se rodili na druge načine i ne na Zemlji?

O: Da.

P: (Artemis) Znala sam! [smijeh]

(Joe) Što misle o Jordanu Petersonu?

O: Velika duša.

P: (Joe) Da li on, barem djelomično, odgovara profilu onoga što se već dugo proriče, „Pomoć je na putu“? Barem djelomično?

O: Djelomično. Ali nam je na pameti nešto mrvicu dramatičnije.

P: (Pierre) Poput kometarnog bombardiranja! [smijeh]

(Joe) "Pomoć je na putu" je spuštanje zavjese.

(Pierre) Kada pričamo o kometarnom bombardiranju, davnih dana je u sesiji spomenuto da su financijska tržišta u potpunosti namještena. Svaki dan se nudi novi dokaz za to. Zanima me hoće li stvarnost ikada sustići tu financijsku iluziju, ili to kao da je u potpunosti nepovezano. Možemo li...

(L) Pitaj jedno po jedno pitanje.

(Pierre) Mogu li financijska tržišta do vijeka nemati vezu sa stvarnošću?

O: Ne.

P: (Pierre) Znači, sljedeći krah, da li će ga proizvesti financijski operatori, ili će se raditi o tome da će stvarnost sustići financijsku iluziju?

O: Ovo drugo najvećim dijelom.

(Scottie) Djelomično se može proizvesti, i onda stvarnost sustigne i učini ga ZBILJA lošim...

O: Da.

P: (L) Da, misle da će ih biti u stanju srušiti i onda ponovo podići.

(Scottie) Upravo tako. Misle da će ih moći kontrolirati, i onda: JOJ!

(L) I onda će biti kao da držiš tigra za rep.

(Scottie) To će biti ludnica. Mislim...

(L) Još nešto?

(Ark) Da. Htio bi se vratiti u 1996. godinu. Vezano za Einsteinovu relativnost. Sljedeće je rečeno: vrijeme nije dimenzija. I onda je Einsteinova teorija relativnosti samo djelomično točna. E sad, ako vrijeme nije dimenzija, i ako se Einsteinova teorija relativnosti temelji na činjenici da su vrijeme i prostor dimenzije prostorno-vremenskog kontinuuma, onda je moje pitanje: koji dio Einsteinove teorije relativnosti je točan?

O: Prostor.

P: (Artemis) Posljednja granica...

(Ark) Okej. Onda sam u jednom trenutku pitao vezano za svijest. I odgovor je bio da ću razumjeti svijest ako budem bio u stanju izokrenuti formulaciju gravitacije. Ali formulacija gravitacije, prema Einsteinu, se opet temelji na prostorno-vremenskom kontinuumu, u kojem je

vrijeme dimenzija. Dakle, kako mogu izokrenuti nešto što je u samom startu pogrešno obzirom da se temelji na prostoru i vremenu?

O: Zamijeni vrijeme sa sviješću.

P: (Scottie) Znači radi se o prostoru i svijesti umjesto prostora i vremena. Prostorno-svjesnosni kontinuum!

(Joe) Pierre je pitao vezano za probu, i tko će biti nacisti a tko židovi ovaj put. Rekli su da bi to dosada trebalo biti očigledno, i cilj je eliminirati prave Semite iz genetskog fonda. Da li to ima ikakve veze s radikalnom ljevičarskom ideologijom koja počinje dominirati na Zapadu?

O: Da.

P: (Pierre) Pravi Semiti, imaju li dodatnih moralnih okusnih pupoljaka?

O: Da.

P: (Pierre) Znao sam!

(Joe) Da li doista sugeriraju kako će cijela ta radikalna ljevičarska ideologija otići u ekstreme u društvima na Zapadu?

O: Poput nacista, pokušat će.

P: (Pierre) Hoće li uspjeti?

(Joe) Bez pogađanja!

(Pierre) Kataklizma će ih spriječiti.

(Joe) Pa, nije kataklizma spriječila naciste. Nego Majčica Rusija.

O: Sačekajte i vidite!

P: (Artemis) Da li znamo ikoga od tih pojedinaca koji su rođeni negdje drugdje, a ne na Zemlji?

O: Ne.

P: (Artemis) Znači, nijedna slavna osoba nije rođena... Okej. [smijeh]

(Pierre) Tako je razočarana. Htjela bi...

(L) Htjela bi jednu da ju možeš proučavati, je l' tako? [smijeh]

(Artemis) Ne znam, možda postoji slavni političar ili nekakav glumac...

(Pierre) Htjela je slavnu osobu!

(L) To mora biti John McCain! [smijeh]

O: Grohotom se smijemo!

P: (L) U redu onda, reći ćemo laku noć. Laku noć, slatko spavajte, i ne dajte da vas komarci izujedaju!

(Artemis) Čekaj, moramo ih pitati da li imaju što za reći prije no što odemo?

O: Ne. Pozdrav.

KRAJ SESIJE

Preveo: Ivan Novak